

1425 28. Marts 1895: 1. Beh. af Lovf. om Forlæng. af midlert. Best. i Olfatloven.

1426

Bedkommende indvirket meget stærkt paa den danske Sukkerindustri, men det var jo bestemt ved Lov i Tyskland, at den Eksportpræmie, som blev givet, efterhaanden skulde forsvinde. Den har tidligere været 5 Rmk., men er efterhaanden gaaet ned til 1,25 Rmk. for 100 Kilo og skulde være forsvundet i Løbet af næste Aar, men under den stærke protektionistiske Strømning, som nu gør sig gældende i Tyskland, har man atter optaget Spørgsmaalet om at forhøje den, og efter al Rimelighed vil den i Løbet af den nærmeste Tid blive forhøjet til 4 Rmk. pr. 100 Kilo af almindeligt Konsumsukker. Med de nuværende lave Priser paa Sukkermarkedet er det jo allerede saa, at de danske Sukkerfabrikanter have meget ondt ved at kunne give en blot nogenlunde ordentlig Pris for Røer, saa at det kan betale sig at dyrke dem. Skal nu den tykke Eksportpræmie komme frem, vil det end yderligere svække Prisen paa Verdensmarkedet paa Sukker, saa at denne Produktion vistnok vil vise sig at være fuldstændig ulønnende for det danske Landbrug. Det ser derfor saa meget mere underligt ud, at man ønsker at holde sin Haand over en Luftsusartikel som bajerst Olf og det med den Motivering, som er givet af Regeringen, nemlig at nogle saa mindre Bryggerier ikke ville kunne udholde Konkurrencen, ligejøm at Produktionen for de større Bryggerier maa ske vil blive noget mindre, al den Stund det dog i Forvejen er en stærkt beskyttet Produktion, og al den Stund det i Loven af 1ste April 1891 er bestemt, at samtidig med Olfattens Forhøjelse til 10 Kroner, skal Tolden paa indført Olf stige med 2 Ore pr. Bund, hvorved Beskyttelsen for indenlandsk Olf vilde blive endnu større, hvis man blev staaende ved den gældende Lovbestemmelse.

Det er langt større Værdier, som Sukkerproduktionen sætter i Bevægelse end Olfproduktionen, og skulde Sukkerproduktionen stoppe op her i Landet, vil der alene i de store Bygningsforetagender, som Sukkerproduktionen har krævet, staa ganske overordentlige Kapitaler urentable eller til Dels ødelagte, fordi de nuværende Sukkerfabrikker i de store Bygningsanlæg have bundet en Kapital af omtrent 15—16 Mill. Kr. Disse Bygninger ville komme til at staa aldeles ubenyttede hen, og ville vel nærmest gaa til Grunde.

Helt bortset deraf er der 150,000 Tønder Land af vore bedste Jorder, som ere stærkt implicerede i Sukkerødyrkingen, og de ville tabe ganske overordentlig i Værdi. Det vil være meget store Værdier, der der vil gaa til Grunde, hvis denne Produktion skulde standse, og disse 150,000 Tdr. Land, som maa ske ere noget af Danmarks bedste Jord ikke mere skulle kunne dyrke Røer. Jeg tror sikkert, at hvis denne Produktion skulde høre op, vilde disse Jorder tabe en Tredjedel af deres Værdi, hvilket paa det allernærmeste svarer til en Kapital af 38 Mill. Kr., og disse 38 Mill. Kr. sammenlagte med de 16 Mill. Kr., som Fabrikkerne repræsenterer, vil give en Sum af ikke mindre end 54 Mill. Kr. Det vil altsaa være et nationaløkonomisk Tab, hvis denne Produktion skulde høre op. Men ikke nok hermed. Den meget talrige Arbejdsbefolkning, der nu lever i de Egne af Landet, hvor Sukkerødyrkingen finder Sted, og som hovedsagelig beskæftiges ved Sukkerproduktionen, udgør et Antal af ca. 12,000 Mennesker, og alle disse Mennesker ville ikke kunne underholdes af Landbruget under saadanne forandrede Forhold. De ville rimeligvis for en stor Del blive nødt til at drage til Bjerne eller ogsaa falde Kommunerne til Byrde, saa at der ogsaa i den Henseende vil fremkomme et grumme stort nationaløkonomisk Tab. Det forbauser mig derfor, at man i Folketinget ikke har set med venligere og mildere Øine paa det Forslag, der er kommet fra Regeringens Side. Naar Landbruget maa ske alligevel ikke vil sige noget specielt imod, at Tolden bliver staaende, som den staar — det vil sige: det sukkerdyrkende Landbrug — saa er det, fordi det ikke misunder andre Industrier at komme frem; det ønsker, at enhver sund Industri her i Landet kan trives, men det beklager — og det er meget nedtrykkende under de nuværende Forhold — at Regeringen ikke har søgt at føre sit Forslag længere frem, end det er sket. Hvis den tykke Eksportpræmie vedtages, den kommende Vinter bringer lavere Sukkerpriser frem, og denne Industri derved kommer til at ophøre her i Landet eller i ethvert Fald faar et saadant Knæk, at den i lange Tider vil være svækket, saa vil Ansvarer derfor komme til at hvile paa Regeringen, som ikke har søgt at føre sit eget Forslag videre frem.